kohhe silmist punnaseks, kui walle nõu emalt mele tulli.

Teine wend Willem olli wägga terrane pois, köikidele wägga armas. Ikka ollid temma silmad lahked, üks römus meel allati, et temma laulmist ja öiskamist iggal pool majas kuuldi. Köik mis ta ette wõttis, läks hästi korda; kolis käies möistis ta ärra, mis öppetati, ja kui suremaks kaswis, sai ka tisleri ammet issa körwas temmale pea selgeks. Kolme aasta pärrast sai ta selliks, ja nimmetud üllestõusmise pühhal läksid mõllemad wõera=ma tele, Peter seppa, Willem tisleri ammetit weel täiemalt õppima.

Kui sul, armas luggija, ehk kegi wanna reisind hantwärgi mees sõbraks on, siis pallu tedda, et ta sulle juttustab omma norest põlwest, kuida ta wõeral maal ühhest linnast teise reisis. Olli tal õnne, et ta head meistrit leidis, siis ta teggi temma jures mõnne ku ehk ka aasta tööd; sai ta agga jälle tükki rahha korjanud, siis wõttis keppi kätte, pauna selga ja läks eddasi. Ja kui nisuggune hantwärk jälle ausaste ja wagga südda=mega omma koju taggasi tulleb, siis pead, armas luggija, nisuggusest mehhest suurt luggu piddama, sest reisimise aeg on küll üks armas, agga on ka kartlik aeg, ja palju nori mehhi on wõerale male omma auu ja rahhu, omma terwist ja truust

ärrakautanud, ja senna neidki mahhajätmud, kes nende läbbi häbbi ja teotuse sisse sattumud, ja kelle öhkamised nende hingele koormaks jäwad.

Peetri ja Willemi te läks Stutgardi ja Münkeni linna kaudu, kus möllemad ka meistrite jures tööd leidsid. Se aasta, mis nad seal ellasid, olli neile üks armas aeg. Et neil teine teisest seltsi olli, siis ei holind nad suremast sõbrusest teiste sellidega piddada. Kui neil aega olli, käisid nad sure linna imme=asju ja arruldasi kohte watamas; pühhapäiwil pärrast lõunat käisid nemmad kolis, õppisid tseihjendama ehk tö planisid teggema ja ollid pea wägga targad selle peale. Pühhapäwa ja Esmaspäwa õhtutel wiitsid nad omma aega ühhe ehk teise omma ma sõbraga ja ajasid mõnnusat juttu. Nenda läks üks näddal ja ku teise järrel lõbbusaste eddasi.

Wimaks kui terwe aasta nenda möda läinud, ja se olli jälle pärrast Üllestõusmise pühhi, et meistritel tööd hakkas puduma, tahtis Peter jälle eddasi minna ka teisi wõeraid maid watama. „Willem", ütles ta omma wennale, „sul on weel tööd, mis jures sa wägga palju wõid õppida ja köige omma ellu ajaks kassu sada; sest siin tehhakse maja asju kunninga kotta, mis sa mujalt linnades naljalt ei wõi leida. Sepärrast jä sa weel ükski pool aastat seie, agga minna lähhän tele."